

TYMCZASOWE CELE OCHRONY DLA SIEDLISK PRZYRODNICZYCH ORAZ GATUNKÓW I ICH SIEDLISK, BĘDĄCYCH PRZEDMIOTAMI OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 UJŚCIE ODRY I ZALEW SZCZECIŃSKI PLH320018, WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW UTRZYMANIA LUB ODTWORZENIA WŁAŚCIWEGO STANU OCHRONYⁱ

Gatunek/siedlisko przyrodnicze	Parametr/wskaźnik stanu ochrony ⁱⁱ	Cel ochrony ⁱⁱⁱ	Uwagi
1130 Estuaria	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 45 ha siedliska.	Źródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Stan jakości wód (odczyn, tlen, azot ogólny, azot nieorganiczny, fosfor fosforanowy, fosfor ogólny, przezroczystość, chlorki).	Określenie szczegółowego celu po uzupełnieniu wiedzy na temat stanu jakości wód.	Na podstawie opublikowanej metodyki gatunków i siedlisk morskich http://morskiesiedliska.gios.gov.pl/images/1130_Ujscia-rzek OST.pdf Określenie szczegółowego celu jest uwarunkowane od terminu zatwierdzenia planu ochrony dla obszaru morskiego stanowiącego część obszaru Wolin i Uznam PLH320019. Bowiem w planie zostaną określone działania, w tym monitoring przedmiotów ochrony w ramach którego zostanie określony m. in. stan jakości wód oraz stan, który będzie planowany do osiągnięcia. Ze względu na konieczność uzyskania środków zewnętrznych przez organ nadzorujący część morską obszaru, przewiduje się określenie szczegółowego celu nie później niż do 2030 r.
	Charakter i modyfikacja brzegów	Utrzymanie aktualnego stanu brzegów, stopień przekształcenia nie większy niż 30% długości linii brzegowej (U1).	Na podstawie opublikowanej metodyki gatunków i siedlisk morskich. http://morskiesiedliska.gios.gov.pl/images/1130_Ujscia-rzek OST.pdf Brzegi są w znacznym stopniu zmienione antropogenicznie. Brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźnika.
	Zabudowa techniczna	Utrzymanie aktualnego stopnia zabudowy technicznej - maksymalnie 2 elementy zabudowy technicznej (U1).	Na podstawie opublikowanej metodyki gatunków i siedlisk morskich. http://morskiesiedliska.gios.gov.pl/images/1130_Ujscia-rzek OST.pdf Brzegi są w znacznym stopniu zmienione antropogenicznie. Brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźnika.

	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadawalającym (U1)	Siedlisko obejmuje ujściowy odcinek Dziwny. Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników. Siedlisko obejmuje ujściowy odcinek Dziwny. Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV) z obecnego stanu U1 (stan niezadawalający) z powodu stopnia przekształcenia brzegów (istniejących umocnień, obwałowań, przystani, budynków itp.).
1150* Zalewy i jeziora przymorskie (laguny)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 41000 ha siedliska.	Źródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Stan jakości wód (odczyn, azot nieorganiczny, fosfor ogólny, przezroczystość, chlorki).	Utrzymanie oceny wskaźników jakości wód na poziomie min. U1. Określenie szczegółowego celu po uzupełnieniu wiedzy na temat stanu jakości wód.	Zgodnie z opisem ocen wskaźników w metodyce GIOŚ (2010). Źródło danych dot. wskaźników hydrochemicznych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012). Określenie szczegółowego celu jest uwarunkowane od terminu zatwierdzenia planu ochrony dla obszaru morskiego stanowiącego część obszaru Wolin i Uznam PLH320019. Bowiem w planie zostaną określone działania, w tym monitoring przedmiotów ochrony w ramach którego zostanie określony m.in. stan jakości wód oraz stan, który będzie planowany do osiągnięcia. Ze względu na konieczność uzyskania środków zewnętrznych przez organ nadzorujący część morską obszaru, przewiduje się określenie szczegółowego celu nie później niż do 2030 r.
	Zasilanie wodami słonymi	Zasilanie wodami słonymi obecne, ciągle lub okresowe (FV).	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Wskaźniki biologiczne (zbiorowiska, hydrofity, ramienice)	Występuje naturalna różnorodność fitocenotyczna zbiorowisk hydrofitów (co najmniej 5 zbiorowisk, hydrofity liczne, tworzą zbiorowiska, ramienice występują ale nielicznie) (FV). Wykaz głównych syntaksonów (nie uwzględniono tu licznych zbiorowisk szuwarowych) występujących w obrębie siedliska: <i>Potometum perfoliati</i> , <i>P. pectinati</i> , <i>P. lucentis</i> , <i>Myriophylletum spicati</i> , <i>Ceratophylletum demersi</i> ,	Zgodnie z opisem ocen wskaźników w metodyce GIOŚ (2010).

		<i>Nuphar</i> – <i>Nymphaetum albae</i> , <i>Potametum natantis</i> , <i>Lemnetum minoris</i>	
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadowolającym (U1)	Siedlisko reprezentowane w podtypie 1150-1 (zalewy). Obejmuje ono obszar Zalewu Szczecińskiego oraz Zalewu Kamińskiego. Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników. Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV) z obecnego stanu U1 (stan niezadowolający) powodu obniżonego stanu wybranych wskaźników hydrochemicznych.
1230 Klify nadmorskie na wybrzeżu Bałtyku	Powierzchnia	Utrzymanie stabilnej powierzchni siedliska 4 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów.	
	Stabilność ściany klifu	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski.	
	Nachylenie stoku/ściany klifu	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	
	Tempo cofania klifu	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	
	Zjawiska geodynamiczne na stoku	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	
	Stan zachowania dolnej części klifu	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	
	Obecność charakterystycznych roślin zielnych	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	
	Obecność charakterystycznych krzewów	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	
	Obecność drzew	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	
	Odnowienia, osobniki juwenilne wśród krzewów i drzew	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	

	Liczba gatunków roślin zielnych rosnących na stoku	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	
	Procent pokrycia stoku roślinnością w stosunku do odkrytych powierzchni	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	
	Ogólny cel ochrony	Utrzymanie naturalnych procesów kształtujących brzeg morski	Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez utrzymanie aktualnego stanu oraz niezakłóconych procesów kształtujących brzeg morski.
1310 śródlądowe błotniste solniska z solirodkiem (<i>Salicornion ramosissimae</i>).	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 0,2 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów.	Źródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Gatunki charakterystyczne	Soliród zielny <i>Salicornia europaea</i> pokrywa <25% powierzchni płatów siedliska (U2).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1310 (2012). Siedlisko stopniowo ustępujące, przesuszone. Brak realnej możliwości podniesienia oceny wskaźnika.
	Gatunki dominujące	Soliród zielny pokrywa <25% powierzchni płatów siedliska. Dominują inne gatunki (halofity fakultatywne, indyferentne, glikofity) - U2	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1310 (2012). Siedlisko stopniowo ustępujące, przesuszone. Brak realnej możliwości podniesienia oceny wskaźnika uzależnionego w znacznej mierze od czynników abiotycznych (dopływu reliktowych wód słonych).
	Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych	Udział gatunków ekspansywnych >25% (gatunki szuwarowe) – U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1310 (2012). Siedlisko stopniowo ustępujące, przesuszone. Brak realnej możliwości podniesienia oceny wskaźnika uzależnionego w znacznej mierze od czynników abiotycznych (dopływu reliktowych wód słonych).
	Obce gatunki inwazyjne	Utrzymanie oceny wskaźnika FV (brak lub udział gatunków obcych <10%).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1310 (2012).
	Zasilanie wodami słonymi	Zasilanie w słoną wodę wyraźnie osłabione (U1).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1310 (2012). Siedlisko stopniowo ustępujące, przesuszone. Brak realnej możliwości podniesienia oceny wskaźnika uzależnionego w znacznej mierze od czynników abiotycznych (dopływu reliktowych wód słonych).

	Struktura przestrzenna płatów siedliska	Płaty siedliska rozproszone, wykształcone w promieniu kilkudziesięciu metrów od wypływów solanki (U1).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1310 (2012). Siedlisko stopniowo ustępujące, przesuszone. Brak realnej możliwości podniesienia oceny wskaźnika uzależnionego w znacznej mierze od czynników abiotycznych(dopływu reliktowych wód słonych).
	Ogólny cel ochrony	Utrzymanie w stanie złym (U1)	Siedlisko silnie izolowane w obszarze, w znacznej mierze uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych. Reprezentowane przez zespół <i>Puccinellio distantis</i> – <i>Salicornietum</i> Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników. Siedlisko silnie izolowane w obszarze, w znacznej mierze uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych. Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV) z obecnego stanu U1 (stan niezadowalający) z powodu niewielkiego pokrycia płatów z solirodem oraz ekspansji trzciny.
1330 solniska nadmorskie	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 20 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów.	Źródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Gatunki charakterystyczne	Halofity i „bazowe” gatunki indyferentne pokrywają co najmniej 20-40% łącznej powierzchni płatów siedliska (U1). Są to m.in. następujące taksony: <i>Glaux maritima</i> , <i>Triglochin maritimum</i> , <i>Juncus gerardi</i> , <i>Plantago maritima</i> , <i>Spergularia salina</i> , <i>Atriplex prostrata subsp. prostrata var. salina</i> , <i>Blysmus rufus</i> , <i>Puccinellia distans</i> , <i>Lotus tenuis</i> , <i>Trifolium fragiferum</i> , <i>Schoenoplectus tabernaemontani</i> , <i>Bolboschoenus maritimus</i> , <i>Festuca arundinacea</i> , <i>Plantago winteri</i> , <i>Agrostis stolonifera</i> , <i>Carex cuprina</i> , <i>Odontites serotina</i> , <i>Carex cuprina</i> , <i>Blysmus compressus</i> , <i>Eleocharis uniglumis</i> , <i>Carex distans</i> , <i>Potentilla anserina</i> . Utrzymanie lub osiągnięcie oceny U1 wskaźnika w obrębie co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1330 (2012). Siedlisko w obszarze poddane licznym presjom antropogenicznym i naturalnym (także w części uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych). Brak możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Gatunki dominujące	W składzie zbiorowiska znaczny udział (>50%) gatunków indyferentnych i glikofitów (U1).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1330 (2012).

			Siedlisko w obszarze poddane licznym presjom antropogenicznym i naturalnym (także w części uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych). Brak możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Pokrycie do 5% (FV).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1330 (2012).
	Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych	Osiągnięcie oceny wskaźnika U1. Udział gatunków ekspansywnych 10-25% (głównie gatunków szuwarowych).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1330 (2012). Siedlisko w obszarze poddane licznym presjom antropogenicznym i naturalnym (także w części uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych). Brak możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Obce gatunki inwazyjne	Utrzymanie obecnej oceny wskaźnika FV (brak lub udział gatunków obcych <10%).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1330 (2012).
	Struktura przestrzenna płatów siedliska	Utrzymanie aktualnej, częściowo zaburzonej (płaty w części izolowane) struktury przestrzennej w kompleksie siedlisk powiązanych ekologicznie (U1).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1330 (2012). Siedlisko w obszarze poddane licznym presjom antropogenicznym i naturalnym (także w części uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych). Brak możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Zasilanie wodami słonymi	Utrzymanie oceny wskaźnika U1. Zasilanie w słoną wodę osłabione.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1330 (2012). Siedlisko w obszarze poddane licznym presjom antropogenicznym i naturalnym (także w części uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych). Brak możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadawalającym (U1)	Siedlisko reprezentowane w obszarze przez dwa podtypy: halofilne łąki i pastwiska, halofilne półszuwały. Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez utrzymanie lub poprawę stanu poszczególnych wskaźników. Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV) z obecnego stanu U1 (stan niezadawalający) z powodu podwyższonego udziału gatunków niepożądanych, ekspansywnych, oraz znacznej fragmentacji płatów.
1340* śródlądowe słone łąki, pastwiska i	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 20 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów.	Zródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).

szuwały (<i>Glaucopuccinietalia</i>)	Gatunki charakterystyczne	Osiągnięcie oceny wskaźnika z U2 na U1. Halofity liczne (co najmniej 7 gatunków w płacie) ale o niewielkim łącznym pokryciu (10-25%). Są to m.in. następujące taksony: <i>Glaux maritima</i> , <i>Triglochin maritimum</i> , <i>Juncus gerardi</i> , <i>Plantago maritima</i> , <i>Spergularia salina</i> , <i>Atriplex prostrata</i> subsp. <i>prostrata</i> var. <i>salina</i> , <i>Blysmus rufus</i> , <i>Puccinellia 7ystans</i> , <i>Lotus 7ysta</i> , <i>Trifolium fragiferum</i> , <i>Schoenoplectus tabernaemontani</i> , <i>Bolboschoenus maritimus</i> , <i>Festuca arundinacea</i> , <i>Plantago winteri</i> , <i>Agrostis stolonifera</i> , <i>Carex cuprina</i> , <i>Odontites serotina</i> , <i>Carex cuprina</i> , <i>Blysmus compressus</i> , <i>Eleocharis uniglumis</i> , <i>Carex 7ystans</i> , <i>Potentilla anserina</i> .	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1340 (2010). Siedlisko w obszarze poddane licznym presjom antropogenicznym i naturalnym (uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych). Brak możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Gatunki dominujące	Osiągnięcie oceny wskaźnika U1. Podwyższony udział (10-50%) glikofitów (gatunków szuwarowych). Łączny udział halofitów wynosi co najmniej 10%.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1340 (2010). Siedlisko w obszarze poddane licznym presjom antropogenicznym i naturalnym (uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych). Brak możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Utrzymanie oceny wskaźnika FV (brak lub pojedyncze okazy).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1340 (2010).
	Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych	Osiągnięcie oceny wskaźnika U1. Podwyższony udział glikofitów 25-50% (gatunków szuwarowych).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1340 (2010). Siedlisko w obszarze poddane licznym presjom antropogenicznym i naturalnym (uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych). Brak możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Obce gatunki inwazyjne	Utrzymanie oceny wskaźnika FV. Brak obcych gatunków inwazyjnych.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1340 (2010).
	Struktura przestrzenna płatów siedliska	Utrzymanie aktualnej, częściowo zaburzonej (płaty w części izolowane) struktury przestrzennej w kompleksie siedlisk powiązanych ekologicznie (U1).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1340 (2010). Siedlisko w obszarze poddane licznym presjom antropogenicznym i naturalnym (uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych). Brak możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.

	Zasilanie wodami słonymi	Utrzymanie oceny wskaźnika U1 jeśli pozwolą na to naturalne procesy. Zasilanie w słoną wodę osłabione.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 1340 (2010). Siedlisko w obszarze poddane licznym presjom antropogenicznym i naturalnym (uzależnione od ascenzji reliktowych wód słonych). Brak możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadowolającym (U1)	Siedlisko uzależnione od ascenzji reliktowych słonych wód podziemnych, reprezentowane w obszarze przez cztery podtypy: murawy <i>Puccinellio-Spergularietum salinae</i> , słone łąki <i>Triglochino-Glaucetum</i> , halofilne szuwary <i>Scirpetum 8ystans8</i> , słone łąki <i>Potentillo-Festucetum arundinaceae</i> . Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez utrzymanie lub poprawę stanu poszczególnych wskaźników. Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV) z obecnego stanu U1 (stan niezadowolający) z powodu dominacji gatunków niepożądanych, ekspansywnych (głównie trzciny i mozgi).
2180 Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 40 ha siedliska.	Źródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Gatunki charakterystyczne	<u>Występowanie całego spektrum gatunków charakterystycznych/wskaźnikowych runa dla każdego z podtypów siedliska w obrębie przynajmniej 75% stanowisk siedliska</u> (dla <i>Empetro nigri-Pinetum</i> występowanie przynajmniej jednego z następujących taksonów: <i>Emperum nigrum</i> , <i>Goodyera repens</i> , <i>Moneses uniflora</i> , <i>Linnaea borealis</i> , <i>Listera cordata</i> , <i>Carex arenaria</i> , <i>Orthilia secunda</i> , <i>Chimaphila umbellata</i> , <i>Pyrola media</i> , <i>Pyrola chlorantha</i> ; dla <i>Betulo-Quercetum</i> (w tym regenerującego się) oraz kompozycji florystycznej w zależności od wariantów wilgotnościowych i troficznych z udziałem następujących taksonów: <i>Lonicera periclymenum</i> , <i>Molinia caerulea</i> , <i>Pteridium aquilinum</i> , <i>Stellaria holostaea</i> , <i>Lonicera xylostium</i> , <i>Luzula pilosa</i> , <i>Lathyrus montanus</i> . Drzewostan boru bażynowego buduje sosna pospolita, w obrębie pozostałych podtypów dominują	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015). W płatach regenerującego się <i>Betulo-Quercetum</i> występuje większość gatunków charakterystycznych (z uwzględnieniem zmienności siedliskowej) – ocena FV, w borze bażynowym łączny udział gatunków charakterystycznych na transekcie minimum 5% pokrycia – ocena U1 (występowanie co najmniej 3 gatunków z listy charakterystycznych/wskaźnikowych – ocena FV). Brak możliwości osiągnięcia oceny FV dla wskaźnika wynika głównie z obserwowanego w tej części wybrzeża ubożenia florystycznego w obrębie borów bażynowych (stopniowo zmniejsza się udział gatunków wskaźnikowych, m.in. bażyny czarnej). W ich obrębie obserwowany jest także dynamiczny rozwój mezofilnych lasów liściastych prowadzący do sukcesji w kierunku <i>Betulo-Quercetum</i> .

	rodzime gatunki dębów, brzoź, buk, osika, z dopuszczalnym podwyższonym udziałem sosny w płatach najuboższych (do 50%). Bujne podszyty i podrosty tworzą ponadto: jarząb pospolity, kruszyna, leszczyna, czeremcha zwyczajna, porzeczką czerwoną, porzeczką alpejską, jesion, gatunki rodzime budujące drzewostan.	
Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy	W każdej warstwie zbiorowiska dominują gatunki właściwe dla siedliska. W <i>Betulo-Quercetum</i> w postaci najuboższej dopuszczalny udział sosny w drzewostanie do 50%. Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
Obce gatunki inwazyjne w podszyciu i runie	Występowanie obcych gatunków inwazyjnych (czeremcha amerykańska, oliwnik srebrzysty, róża pomarszczona, karagana syberyjska, dąb czerwony i inne), na poziomie co najwyżej pojedynczych egzemplarzy niewskazujących na ekspansję (U1). Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 90% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015). Osiągnięcie oceny FV z uwagi nie pełną efektywność metod zwalczania gatunków obcych trudne do realizacji.
Struktura wiekowa	Udział drzew starych > 100 lat >10% (FV)	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015). Prognozuje się osiągnięcie udziału >10% starych drzew w perspektywie 40 lat.
Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie	Utrzymanie płatów siedliska bez gatunków obcych ekologicznie. Obecne co najwyżej pojedyncze egzemplarze nie wskazujące na ekspansję (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
Gatunki obce geograficznie w drzewostanie i podroście	Utrzymanie płatów siedliska bez gatunków obcych geograficznie. Obecne co najwyżej pojedyncze egzemplarze nie wskazujące na ekspansję (FV).	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).

		Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% powierzchni siedliska w obszarze.	
	Martwe drewno (łącznie zasoby)	Martwe drewno min 5m ³ /ha (FV).	Wg metodyki GIOŚ (2015). Prognozuje się osiągnięcie udziału martwego drewna >5m ³ /ha w perspektywie 40 lat.
	Naturalne odnowienie drzewostanu	Występuje obficie, reaguje na prześwietlenia (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Inne zniekształcenia, w tym zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna.	Brak znaczących śladów zniszczenia runa i gleby (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadowolającym (U1)	Siedlisko reprezentowane przez podtypy: – <i>bór bażynowy Empetro nigri – Pinetum</i> oraz regenerujący się kwaśny las brzoźowo-dębowy <i>Betulo-Quercetum</i> . Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez poprawę lub utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników (w pewnych przypadkach jeśli pozwolą na to naturalne procesy). Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV)) z obecnego stanu U1 (stan niezadowolający) z powodu podwyższonego udziału gatunków obcych w drzewostanie i podszycie, podwyższony udział sosny w drzewostanie oraz zubożenie florystyczne runa (dot. boru bażynowego)
2330 Wydmy śródładowe z murawami	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 6 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów.	Zródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Gatunki charakterystyczne	Występowanie co najmniej 4 gatunków charakterystycznych dla związku i zespołu <i>Spergulo-Corynephorum canescentis</i> (FV). W obrębie stanowiska są to następujące taksony: <i>Corynephorus canescens</i> , <i>Teesdalea nudicaulis</i> , <i>Spergula morisonii</i> , <i>Agrostis vinealis</i> .	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).

	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Pokrycie krzewami i podrostami drzew do 40% (FV).	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Gatunki ekspansywne	Utrzymanie pokrycia gatunkami ekspansywnymi (np. <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Calamagrostis epigejos</i> , <i>Deschampsia flexuosa</i>) < 10% (ocena U1).	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012). W płatach siedliska zachodzą naturalne procesy sukcesyjne, przejawiające się m.in. wnikaniem takich gatunków jak trzcinnik piaskowy, mietlica pospolita. Wnikają także niepożądane gatunki siedlisk sąsiadujących (np. śmiełek pogięty), brak realnej możliwości osiągnięcia oceny FV.
	Obce gatunki inwazyjne	Brak gatunków inwazyjnych (FV).	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Występowanie procesów eolicznych	W obrębie części wydm zachodzą aktywne procesy eoliczne (U1).	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Inne zniekształcenia	Brak zniekształceń (FV).	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadowalającym (U1)	Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez utrzymanie aktualnego stanu wskaźników oraz zasięgu siedliska. Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego (FV) z powodu częściowego ograniczania procesów eolicznych.
3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nympheion</i> , <i>Potamion</i>	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 19 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów.	Źródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Charakterystyczna kombinacja zbiorowisk	Utrzymanie oceny wskaźnika U1. Nieco obniżona naturalna różnorodność zbiorowisk, brak nymfeidów, obecne elodeidy i pleustofity.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 3150 (2012). Z uwagi na charakter siedliska, silne zacienienie brzegów, brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźników biologicznych do oceny FV.
	Gatunki wskazujące na degenerację siedliska	Utrzymanie oceny wskaźnika FV. Brak gatunków obcych i inwazyjnych (dopuszcza się obecność <i>Elodea canadensis</i>),	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 3150 (2012).

	Barwa wody	Utrzymanie oceny wskaźnika FV (słabo zielona, słabo przezroczysta, brązowo-przezroczysta).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 3150 (2012).
	Konduktywność (przewodnictwo elektrolityczne)	Utrzymanie oceny wskaźnika FV (EC <600µS/cm).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 3150 (2012).
	Przezroczystość wody	Utrzymanie oceny wskaźnika U1. Widzialność krążka Secchiego 1-2,5 m.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 3150 (2012).
	Odczyn wody	Utrzymanie oceny wskaźnika U1 (pH 8,0-9,0).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 3150 (2012).
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadawalającym (U1)	Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez utrzymanie aktualnego stanu wskaźników. Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego (FV) z powodu braku możliwości poprawy wskaźnika przezroczystości i braku nymfeidów
3270 Zalewane muliste brzegi rzek	Powierzchnia siedliska	Nie określa się. Weryfikacja występowania siedliska przyrodniczego w obszarze.	Podczas inwentaryzacji przeprowadzonej w ramach realizacji projektu nr POIS.05.03.00-00-280/10 pn. „Projekty planów ochrony 5 ostoi Natura 2000 wyznaczonych na obszarach morskich w województwie zachodniopomorskim” nie odnaleziono siedliska, jednakże istnieją obszary, gdzie siedliska te mogą potencjalnie występować. Zbiorowiska terofitów na mulistych brzegach wód cechują się bardzo dużą dynamiką pod względem zajmowanej powierzchni i rozmieszczenia, zależną od warunków klimatyczno-hydrologicznych. Ta periodyczność wpłynęła niewątpliwie na negatywny wynik ówczesnych poszukiwań stanowisk siedliska. Dlatego też do czasu wykonania powtórnej inwentaryzacji w obszarze nie planuje się wykreślać siedliska z listy przedmiotów ochrony.
	Wskaźniki specyficznej struktury i funkcji	Nie określa się. Weryfikacja występowania siedliska przyrodniczego w obszarze.	
6410 Zmienne-wilgotne łąki trzęślicowe (<i>Molinion</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 2 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów.	Zródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Struktura przestrzenna płatów siedliska	Utrzymanie oceny wskaźnika U1. Średni stopień fragmentacji, płaty po kilkanaście/kilkadziesiąt arów.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012).

			Brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźnika. Płaty niewielkie, izolowane.
	Gatunki typowe	Występują co najmniej 3 spośród niżej wymienionych gatunków typowych dla kadłubowych łąk zmiennowilgotnych w obszarze: <i>Molinia caerulea</i> , <i>Selinum carvifolia</i> , <i>Juncus effusus</i> , <i>Succisa pratensis</i> (U1).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012). Płaty zubożone florystycznie, izolowane przestrzennie. Brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Gatunki dominujące	Osiągnięcie oceny wskaźnika U1. Dominują gatunki ogólnie łąkowe. Wybrane gatunki w płatach osiągają ilościowość ≥ 3 w skali B-B (np. <i>Molinia caerulea</i> , <i>Deschampsia caespitosa</i> , <i>Juncus effusus</i>).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012). Płaty zubożone florystycznie, izolowane przestrzennie. Brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Obce gatunki inwazyjne	Utrzymanie oceny wskaźnika FV. Brak gatunków obcych.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012).
	Gatunki ekspansywne roślin zielnych	Osiągnięcie oceny wskaźnika U1. Podwyższony udział śmiatka darniowego <i>Deschampsia caespitosa</i> (10-30%).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012). Płaty zubożone florystycznie, izolowane przestrzennie. Brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do oceny FV.
	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Utrzymanie oceny wskaźnika FV. Pokrycie w płatach <5%.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012).
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadowolającym (U1)	Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez utrzymanie aktualnego stanu wskaźników. Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego (FV) z powodu zubożenia florystycznego.
6430 ziołorośla nadrzeczne (<i>Convolvuletalia sepium</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 8 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów.	Źródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie oceny wskaźnika U1 (2-3 gatunki charakterystyczne). Lista gat. wskaźnikowych dla siedliska 6430 w obszarze: <i>Calystegia sepium</i> , <i>Cuscuta europaea</i> , <i>Carduus crispus</i> , <i>Angelica archangelica</i> subsp. <i>litoralis</i>	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6430 (2012). Siedlisko w podtypie ziołorośli nadrzecznych na niżu typowo wykształcone w regionie. Brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźnika do FV.

	Bogactwo gatunkowe	Utrzymanie oceny wskaźnika U1 (od 10 do 20 gatunków w zdjęciu fitosocjologicznym).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6430 (2012). Siedlisko typowo wykształcone w regionie. Brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźnika.
	Naturalność koryta rzecznego (brak regulacji)	Utrzymanie oceny wskaźnika U1. Widoczne ślady regulacji (obecne wały przeciwpowodziowe).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6430 (2012). Brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźnika.
	Obce gatunki inwazyjne	Utrzymanie oceny wskaźnika U1. Pokrycie gatunków obcych <5% (w obrębie co najmniej 75% stanowisk siedliska).	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6430 (2012). Brak realnej możliwości całkowitego zwalczania inwazyjnych niecierpków <i>Impatiens sp.</i>
	Gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie oceny wskaźnika FV. Gatunki ekspansywne o pokryciu <10%.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6430 (2012).
	Naturalny kompleks siedlisk	Utrzymanie oceny wskaźnika U1. W otoczeniu płatów dominują zbiorowiska naturalne i półnaturalne, nieliczne także zbiorowiska synantropijne.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6430 (2012). Brzegi dawnej regulowane, częste wały przeciwpowodziowe. Brak realnej możliwości podwyższenia oceny wskaźnika.
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadawalającym (U1)	Siedlisko w podtypie niżowych ziołorośli nadrzecznych reprezentowanych przez roślinność ze związków <i>Senecion fluviatilis</i> oraz <i>Convolvulion sapium</i> . Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez utrzymanie aktualnego stanu wskaźników. Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego (FV) z obecnego stanu U1, z powodu obniżonego bogactwa florystycznego (w tym gatunków charakterystycznych).
6510 Ekstensywnie użytkowane niżowe łąki świeże (<i>Arrhenatherion</i>)	Powierzchnia siedliska	Nie określa się. Weryfikacja występowania siedliska przyrodniczego w obszarze.	Podczas inwentaryzacji przeprowadzonej w latach 2011-2012 (Guentzel S. Ławicki Ł. 2012) nie odnaleziono siedliska. Mogły być wcześniej błędnie kwalifikowane m.in. poprzez uznawanie za siedlisko płatów słabo wykształconych, głównie z agregacją rajgrasa wyniosłego, które już wówczas musiały ulegać niekorzystnym modyfikacjom wskutek naturalnych procesów sukcesyjnych. Brak danych porównawczych uniemożliwia weryfikację i ocenę stanu zachowania stanowisk tego siedliska w obszarze. Dlatego też do czasu wykonania powtórnej

			inwentaryzacji w obszarze nie planuje się wykreślać siedliska z listy przedmiotów ochrony.
	Wskaźniki specyficznej struktury i funkcji	Nie określa się. Weryfikacja występowania siedliska przyrodniczego w obszarze.	
7140* torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z <i>Scheuchzeria-Caricetea nigrae</i>)	Powierzchnia siedliska	Nie określa się. Weryfikacja występowania siedliska przyrodniczego w obszarze.	Wg autorów inwentaryzacji przeprowadzonej w latach 2011-2012 (Guentzel S. Ławicki Ł. 2012) siedlisko nie ma odpowiednich warunków rozwoju w dużej dolinie rzecznej poddawanej zalewom, która częściowo jest zmieniona antropogenicznie (zabudowa hydrotechniczna rzeki – wały przeciwpowodziowe, stacje pomp). Uznanie 7140 za przedmiot ochrony w obszarze wydaje się, że było zbyt pochopne i mogło wynikać z błędnej oceny charakteru siedliska. Nie można również wykluczyć naturalnych zmian sukcesyjnych, jednak brak materiałów porównawczych nie pozwoliło dokonać takiej oceny (brak informacji o stanowiskach siedliska 7140). W granicach obszaru, podczas szczegółowych badań realizowanych w latach 2011-2012 nie zostało zidentyfikowane miejsce występowania tych typów siedlisk. Dlatego też do czasu wykonania powtórnej inwentaryzacji w obszarze nie planuje się wykreślać siedliska z listy przedmiotów ochrony.
	Wskaźniki specyficznej struktury i funkcji	Nie określa się. Weryfikacja występowania siedliska przyrodniczego w obszarze.	
9160 grąd subatlantycki (<i>Stellario-Carpinetum</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 5 ha siedliska.	Źródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa	<u>Kombinacja florystyczna runa nieznacznie zubożona w stosunku do typowej dla siedliska w regionie (U1). Do gatunków charakterystycznych i wyróżniających zaliczono: <i>Ficaria verna</i>, <i>Galium odoratum</i>, <i>Millium effusum</i>, <i>Dryopteris filix-mas</i>, <i>Poa nemoralis</i>, <i>Anemone nemorosa</i>, <i>Dactylis polygama</i>, <i>Stellaria holostea</i>.</u> Utrzymanie oceny U1 wskaźnika w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012). Płaty siedliska zubożone florystycznie, niewielkie i izolowane, brak realnej możliwości osiągnięcia oceny FV.

<p>Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy</p>	<p>W każdej warstwie zbiorowiska dominują gatunki właściwe dla siedliska przy czym zaburzone są relacje ilościowe (U1).</p> <p>W drzewostanie zaznacza się podwyższony udział rodzimych klonów <i>Acer sp.</i> oraz znikomy udział graba <i>Carpinus betulus</i>. W runie znaczny udział gatunków nitrofilnych.</p> <p>Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012). Płaty siedliska silnie izolowane, zubożone florystycznie oraz nieznacznie zaburzone (ze znacznym udziałem gatunków pionierskich oraz nitrofilnych), brak realnej możliwości osiągnięcia oceny FV.</p>
<p>Udział graba</p>	<p>Udział graba w drzewostanie 1-10% (U1).</p> <p>Utrzymanie lub osiągnięcie oceny wskaźnika U1.</p> <p>Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012). W płatach siedliska grab występuje nielicznie. Przy dużej dynamice klonów grab nie uzyska statusu dominanta.</p>
<p>Udział w drzewostanie gatunków liściastych (bez wczesno sukcesyjnych)</p>	<p>Utrzymanie udziału na poziomie 50-90 % (U1).</p> <p>Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).</p> <p>Płaty siedliska silnie izolowane, zubożone florystycznie oraz nieznacznie zaburzone (ze znacznym udziałem gatunków pionierskich oraz nitrofilnych), brak realnej możliwości osiągnięcia oceny FV. Podwyższony udział gatunków pionierskich w grądach jako powszechna reguła nie powinien być traktowany jako zaburzenie. Wiele płatów siedliska o takim charakterze wyróżnia się dużym bogactwem florystycznym.</p>
<p>Udział w drzewostanie gatunków wczesnosukcesyjnych</p>	<p>Utrzymanie udziału gatunków wczesnosukcesyjnych (<i>Betula pendula</i>, <i>Populus tremula</i>) na poziomie 10-30% (U1).</p> <p>Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).</p> <p>Podwyższony udział gatunków pionierskich w grądach jako powszechna reguła nie powinien być traktowany jako zaburzenie. Wiele płatów siedliska o takim charakterze wyróżnia się dużym bogactwem florystycznym.</p>
<p>Obce gatunki inwazyjne w podszybie i runie</p>	<p>Obecne (np. <i>Impatiens parviflora</i>, <i>Padus serotina</i>), lecz nieliczne i nieekspansywne (U1).</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012). W oparciu o doświadczenia krajowe brak realnej możliwości całkowitego zwalczania niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i>. czeremchy późnej <i>Padus serotina</i>.</p>

		Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	
	Ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie	Udział podwyższony (głównie gatunki zielne nitrofilne oraz jeżyny), lecz nie bardzo ekspansywne (U1). Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012). Płaty siedliska izolowane, zubożone florystycznie oraz nieznacznie zaburzone (ze znacznym udziałem gatunków nitrofilnych), brak realnej możliwości osiągnięcia oceny FV.
	Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Struktura zróżnicowana, > 50% pokryte przez zwarty drzewostan, obecne luki i prześwietlenia (ocena FV). Utrzymanie lub osiągnięcie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Wiek drzewostanu (udział starodrzewu)	Udział drzew starych > 100 lat >10% (FV) Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012). Wskaźnik do osiągnięcia w okresie 40 lat.
	Naturalne odnowienie drzewostanu	Obecne, ale z nielicznym udziałem graba (U1). Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012). W płatach siedliska grab występuje nielicznie. Przy dużej dynamice klonów grab nie uzyska statusu dominanta.
	Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Udział gatunków obcych geograficznie (m.in. dębu czerwonego) nie odnawiających się < 1% (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie	Udział gatunków obcych ekologicznie < 10% (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Martwe drewno (łącznie zasoby)	Martwe drewno min 20m ³ /ha (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).

	Martwe drewno leżące lub stojące wielkowymiarowe >3 m długości i >50cm grubości	Minimum 5szt./ha (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem	Brak znaczących śladów zniszczenia runa (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Inne zniekształcenia	Brak zniekształceń (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadawalającym (U1)	Siedlisko reprezentowane w obszarze przez zubożone i nieznacznie zniekształcone fitocenozy <i>Stellario-Carpinetum</i> . Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez poprawę lub utrzymanie właściwego (FV) z obecnej oceny U2 z powodu niewielkich zasobów martwego drewna, często juwenilnego charakteru izolowanych, niewielkich płatów, niewielkiego udziału grabu w drzewostanie oraz zubożenia florystycznego.
9190 kwaśne dąbrowy	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 40 ha siedliska.	Źródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012),
	Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa	<u>Występowanie typowego spektrum gatunków charakterystycznych/wskaźnikowych runa dla każdego z podtypów siedliska (oraz wariantów troficzno-wilgotnościowych) w obrębie przynajmniej 50% stanowisk siedliska (ocena FV), m.in.:</u> <i>Lonicera periclymenum</i> , <i>Molinia caerulea</i> , <i>Pteridium aquilinum</i> , <i>Stellaria holostaea</i> , <i>Covallaria majalis</i> , <i>Lonicera xylosteum</i> , <i>Luzula pilosa</i> , <i>Lathyrus montanus</i> , <i>Carex pilulifera</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Holcus mollis</i> , <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Deschampsia flexuosa</i> , <i>Melampyrum pratense</i> , <i>Hieracium sabaudum</i> , <i>Hieracium murorum</i> , <i>Hieracium laevigatum</i> , <i>Hieracium lachanalii</i> ,	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).

	<p><i>Pseudoscleropodium purum</i>, <i>Polytrichastrum formosum</i>, <i>Dicranella heteromalla</i>, <i>Hypnum cupressiformae</i>, <i>Pseudoscleropodium purum</i>, <i>Dicranum sp.</i></p> <p>Drzewostan budują występujące w różnych proporcjach: rodzime gatunki brzoź, dębów, buk, w domieszcze występują osika oraz sosna zwyczajna. W płatach <i>Betulo-Quercetum</i> w stanie właściwym (FV) dopuszcza się udział sosny do 40% natomiast w <i>Fago-Quercetum</i> do 10%. Zazwyczaj bujne podszyty i podrosty tworzą: jarzab pospolity, kruszyna, leszczyna, suchodrzew, gatunki rodzime budujące drzewostan.</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	
Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy	<p>W każdej warstwie zbiorowiska dominują gatunki właściwe dla siedliska. W <i>Betulo-Quercetum</i> w postaci najuboższej dopuszczalny udział sosny w drzewostanie do 40% w <i>Betulo-Quercetum</i> natomiast w <i>Fago-Quercetum</i> do 10%.</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Udział dębu w drzewostanie	<p>Osiągnięcie lub utrzymanie udziału rodzimych dębów w drzewostanie > 50 % dla <i>Fago-Quercetum</i>, > 30% dla <i>Betulo-Quercetum</i> (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Udział sosny w drzewostanie	<p>Osiągnięcie lub utrzymanie udziału sosny w drzewostanie do 40% w <i>Betulo-Quercetum</i> natomiast w <i>Fago-Quercetum</i> do 10% (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75%</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).

	stanowisk siedliska w obszarze.	
Obce gatunki inwazyjne w podszybie i runie	<p>Występowanie obcych gatunków inwazyjnych (m.in. <i>Padus serotina</i>, <i>Amelanchier sp.</i>, <i>Impatiens parviflora</i>) na poziomie co najwyżej pojedynczych egzemplarzy niewskazujących na ekspansję (U1).</p> <p>Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012). Doświadczenia zwalczania wybranych ekspansywnych gatunków obcych w siedliskach leśnych wskazują na brak realnej możliwości osiągnięcia oceny FV.
Ekspansywne gatunki rodzime w runie	<p>Występują co najwyżej pojedyncze okazy (np. <i>Rubus sp.</i>, <i>Calamagrostis epigejos</i>, <i>Agrostis capillaris</i>) nie wskazujące na ekspansję (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	<p>Struktura zróżnicowana, > 50% pokryte przez zwarty drzewostan, obecne luki i prześwietlenia (ocena FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Wiek drzewostanu (udział starodrzewu)	<p>Udział drzew starych > 100 lat >10% (FV)</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Naturalne odnowienie dębu	<p>Naturalne odnowienie dębu liczniejsze niż pojedyncze (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	<p>Udział gatunków obcych geograficznie (m.in. świerka, dębu czerwonego) nie odnawiających się < 1% (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).

Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie	<p>Udział gatunków obcych ekologicznie < 10% (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Martwe drewno (łącznie zasoby)	<p>Martwe drewno min 20m³/ha (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Martwe drewno leżące lub stojące wielkowymiarowe >3 m długości i >50cm grubości	<p>Minimum 5szt./ha (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem	<p>Brak znaczących śladów zniszczenia runa (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Inne zniekształcenia	<p>Brak zniekształceń (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
Ogólny cel ochrony	Osiągnięcie stanu właściwego (FV)	Siedlisko reprezentowane przez podtypy: zespół pomorskiego lasu bukowo-dębowego <i>Fago-Quercetum</i> , pomorski las brzoźowo-dębowy <i>Betulo-Quercetum</i> , obejmuje postacie typowe jak i regeneracyjne ze znacznym udziałem sosny w drzewostanie. Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez poprawę lub utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników.
91D0* Bory i lasy bagienne (<i>Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis</i> , <i>Vaccinio uliginosi-Pinetum</i> , <i>Pino mugo-Sphagnetum</i> , <i>Sphagno girgensohnii-Piceetum</i>) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy	Powierzchnia siedliska	<p>Planowane złożenie wniosku o zmianę SDF.</p> <p>Źródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012), <i>Wilhelm 2019. Opinia ekspercka dot. występowania siedliska 91D0 w obszarze PLH320018, Wilhelm 2019</i></p>
	Wskaźniki specyficznej struktury i funkcji	Nie określa się. Weryfikacja występowania siedliska przyrodniczego w obszarze.

borealne			
91E0* łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albae</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i> , olsy źródłiskowe)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 30 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów.	Zródło danych: Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).
	Gatunki charakterystyczne	<p>Kombinacja charakterystyczna nieznacznie zubożona lecz oparta na gatunkach typowych dla łągów (U1). Gatunek obcy dla naturalnego zbiorowiska nie osiąga statusu dominanta.</p> <p>Do głównych gatunków wskaźnikowych dla różnych podtypów 91E0 w obszarze należy zaliczyć: <i>Alnus glutinosa</i>, <i>Fraxinus excelsior</i>, <i>Salix alba</i>, <i>Salix fragilis</i>, <i>Populus alba</i>, <i>Populus x canescens</i>, <i>Circaea lutetiana</i>, <i>Ribes rubrum</i>, <i>Urtica dioica</i>, <i>Prunus padus</i>, <i>Calystegia sepium</i>, <i>Angelica archangelica</i>, <i>Athyrium filix-femina</i>, <i>Galium aparine</i>, <i>Sambucus nigra</i>, <i>Chrysosplenium alternifolium</i>, <i>Impatiens noli-tengere</i>, <i>Geum riale</i>, <i>Rubus caesius</i>, <i>Symphytum officinale</i>, <i>Lysymachia vulgaris</i>, <i>Phalaris arundinacea</i>, <i>Humulus lupulus</i>.</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Gatunki dominujące	<p>We wszystkich warstwach dominują gatunki typowe przy czym zaburzone są relacje ilościowe (U1).</p> <p>Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010). Z uwagi na znaczny udział gatunków nitrofilnych oraz obcych (często ekspansywnych i ograniczających różnorodność) brak możliwości osiągnięcia oceny FV.
	Reżim wodny	<p>Zaburzona dynamika zalewów oraz stopień przewodnienia podłoża (część łągów ulega olsowieniu, część jest okresowo przesuszana) – U1.</p> <p>Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze (jeśli pozwolą na to naturalne procesy).</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010). Brak realnej możliwości wpłynięcia na poprawę oceny wskaźnika (istotny wpływ zmian klimatycznych oraz poziomu morza).

<p>Obce gatunki inwazyjne w podszybie i runie</p>	<p>Gatunki obce (np. <i>Impatiens glandulifera</i>, <i>I. capensis</i>, <i>I. parviflora</i>) występują nielicznie, ew. występuje licznie 1 gatunek (U1).</p> <p>Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010). Brak realnej możliwości całkowitego zwalczenia inwazyjnych niecierpków <i>Impatiens sp.</i></p>
<p>Ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie</p>	<p>Występują ekspansywne gatunki lecz nie ograniczają znacząco różnorodności runa (np. <i>Urtica dioica</i>, <i>Rubus sp.</i>) – U1.</p> <p>Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010). Z uwagi na znaczny udział gatunków nitrofilnych oraz jeżyn w płatach (szczególnie w podtypie łągów topolowych i wierzbowych) brak możliwości osiągnięcia oceny FV.</p>
<p>Pionowa struktura roślinności</p>	<p>Struktura naturalna, zróżnicowana, obecne luki, drzewostan wielogeneracyjny (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 50% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).</p>
<p>Wiek drzewostanu</p>	<p>> 20% udział drzew starszych niż 100 lat (FV)</p> <p>Osiągnięcie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).</p>
<p>Naturalne odnowienie drzewostanu</p>	<p>Odnowienie naturalne występuje obficie, w obrębie dogodnych mikrosiedlisk (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).</p>
<p>Gatunki obce geograficznie w drzewostanie</p>	<p>Płaty siedliska bez gatunków obcych geograficznie (<1%) – FV.</p> <p>Utrzymanie lub osiągnięcie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).</p>
<p>Martwe drewno (łączne zasoby)</p>	<p>Martwe drewno min 20m³/ha (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	<p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010) z modyfikacją (2015).</p>

	Martwe drewno leżące lub stojące wielkowymiarowe >3 m długości i >50cm grubości	Minimum 5szt./ha (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010) z modyfikacją (2015).
	Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem	Brak znaczących śladów zniszczenia runa (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Inne zniekształcenia	Brak zniekształceń (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadowolającym (U1)	Siedlisko reprezentowane w obszarze przez 3 podtypy: łągi wierzbowe <i>Salicetum albae</i> , topolowe <i>Populetum albae</i> , jesionowo-olszowe <i>Fraxino-Alnetum</i> . Celem ochrony jest referencyjny stan siedliska rozumiany poprzez poprawę lub utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników. Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego (FV) z obecnej oceny U1 (stan niezadowolający) z powodu zubożenia florystycznego oraz podwyższonym udziałem obcych gatunków inwazyjnych runie.
1103 Parposz <i>Alosa fallax</i> ^{iv}	Liczebność osobników wędrujących na tarło	Utrzymanie populacji migrującej gatunku na poziomie min. U2.	Brak danych, stan populacji zostanie ustalony w kolejnych badaniach inwentaryzacyjnych do końca 2023 r.(na zlecenie Urzędu Morskiego w Szczecinie prowadzone są aktualnie badania terenowe w ramach uzupełniania stanu wiedzy o ichtiofaunie w obszarze). Informacja dr Mariusz Raczyński na podstawie ustaleń z dr S. Keszka - populacja wędrowna, badania monitoringowe i połowy badawcze w latach 2005-2018 wskazują, iż populacja parposza w Zalewie Szczecińskim, nie przekracza 100 os. (przyłów kilkanaście osobników rocznie). Definicje ocen parametrów/wskaźników na podstawie opublikowanej metodyki gatunków i siedlisk morskich. Populacja migrująca: Liczebność osobników wędrujących na tarło - liczba osobników dorosłych w dolnym biegu rzeki podczas wiosennej migracji tarłowej U2 <4, U1:4-9, FV >9

			Źródło danych nt. gatunku w obszarze: <i>Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).</i>
	Liczebność osobników młodocianych	Utrzymanie populacji rozrodzkiej gatunku na poziomie min. U2.	Definicje ocen parametrów/wskaźników na podstawie opublikowanej metodyki gatunków i siedlisk morskich. Populacja rozrodzka: Liczebność osobników młodocianych - liczba osobników młodocianych występujących w strefie brzegowej w pobliżu ujścia. Źródło danych nt. gatunku w obszarze: <i>Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).</i>
	Drożność szlaków migracyjnych	Utrzymanie szlaków migracyjnych bez barier bądź też bariery występują okresowo, utrzymanie oceny wskaźnika U1	Zgodnie z Gatunki zwierząt (z wyjątkiem ptaków). Poradnik ochrony siedlisk i gatunków (Adamski i in., 2004) na tarliska wybiera odcinki rzek o spokojnym nurcie, blisko brzegów, nad dnem piaszczystym, lub kamienistym niekiedy mulistym, ryba wędrowna wchodząca z morza do Zalewu Szczecińskiego w okolicy maja i wraca w lipcu. Ewentualne bariery w postaci zawiesiny i hałasu mogą wystąpić w przypadku prac związanych z odmulaniem i konserwacją szlaków żeglownych w okresie migracji gatunku Definicje ocen parametrów/wskaźników na podstawie opublikowanej metodyki gatunków i siedlisk morskich. Drożność szlaków migracyjnych - wskaźnik oparty o inwentaryzację występowania barier migracyjnych takich jak: niedrożne/niefunkcjonalne przepławki, mosty/zabudowa antropogeniczna brzegów powodujące intensywne wibracje, hałas i światło, rybackie narzędzia połowowe, kłusownictwo stan U1- jeżeli bariery migracyjne występują okresowo w drodze na tarliska. Źródło danych nt. gatunku w obszarze: <i>Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).</i>
	Stan siedlisk rozrodznych	Utrzymanie stanu siedlisk rozrodznych na poziomie przynajmniej U2	Zgodnie z Gatunki zwierząt (z wyjątkiem ptaków). Poradnik ochrony siedlisk i gatunków (Adamski i in., 2004) na tarliska wybiera odcinki rzek o spokojnym nurcie, blisko brzegów, nad dnem piaszczystym, lub kamienistym niekiedy mulistym,

			<p>Definicje ocen parametrów/wskaźników na podstawie opublikowanej metodyki gatunków i siedlisk morskich.</p> <p>LFI – Large Fish Index - aktualna wartość wskaźnika stanu środowiska morskiego w oparciu o badania ichtiofauny dla podobszarów ICES 25 i 26. U2- jeżeli stan subGES w obu podobszarach</p> <p>Źródło danych nt. gatunku w obszarze: <i>Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).</i></p>
1130 Boleń <i>Aspius aspius</i>	Względna liczebność	Utrzymanie wskaźnika na poziomie U2.	<p>Definicje ocen parametrów/wskaźników na podstawie opublikowanej metodyki gatunków GIOŚ (2012).</p> <p>U2 - liczba odłowionych osobników w przeliczeniu na 1m² powierzchni połowu, określona w oparciu o wyniki elektropołowu przeprowadzonego w standardowy sposób jest niższa niż 0,003 (metodyka dla rzek)</p> <p>Źródło danych nt. gatunku w obszarze: <i>Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).</i></p>
	Siedlisko	Utrzymanie stanu siedliska na poziomie U1.	<p>Na podstawie Monitoringu gatunków zwierząt GIOŚ, siedlisko stanowią głównie wody płynące przede wszystkim środkowe odcinki dużych rzek nizinnych, gdzie występuje w otwartej strefie lotycznej, stanowiskach przyujściowych oraz poniżej różnego rodzaju przeszkód jak kaskady, progi ostrogi rzeczne czy zatopione drzewa. spotykany również w w wodach stojących takich jak jeziora czy zbiorniki zaporowe, gdzie przebywa w strefie pelagialu. Występuje również w wodach słonawych: w lagunach, zalewach i deltach rzek. Rzadko spotykany w rzekach górskich. Preferuje wody o stosunkowo dużej przezroczystości. Na tarło wybiera odcinki rzek o szybkim nurcie i głębokości 0,8 d0 2,4 m, z dnem kamienistym i żwirowym.</p> <p>U1 – EFI+ (Nowy Europejski Indeks Rybny klasa EFI+) wynosi 3, jakość hydromorfologiczna 2,6-3,4 (ocena sześciu elementów oceny stanu hydromorfologicznego wód dla potrzeb ramowej Dyrektywy wodnej: geometria koryta, materiał budujący dno koryta (substrat), przepływ, charakter brzegów rzeki oraz ich modyfikacje, łączność koryta rzeki z obszarem zalewowym oraz mobilność koryta, wpływ zabudowy koryta</p>

			<p>na ciągłość rzeki) – metodyka dla części rzecznej, nie będzie adekwatna do wód Zalewu Szczecińskiego</p> <p>Definicje ocen parametrów/wskaźników na podstawie opublikowanej metodyki gatunków GIOŚ (2012).</p> <p>Źródło danych nt. gatunku w obszarze: <i>Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).</i></p>
1099 Minóg rzeczny <i>Lampetra fluviatilis</i>	Względna liczebność osobników wędrujących na tarło	Utrzymanie populacji gatunku na poziomie FV.	<p>Informacja ustna dr M. Raczyński: w SDF błędnie wskazano populację p – osiadłą, powinna być populacja c – wędrowna.</p> <p>Definicje ocen parametrów/wskaźników na podstawie opublikowanej metodyki gatunków GIOŚ (2012).</p> <p>Ocena (metodyka dla odcinka rzecznej): liczba odłowionych larw w przeliczeniu na 1m² powierzchni połowu, określona w oparciu o wyniki elektropołowu przeprowadzonego w standardowy sposób:</p> <p>U2: <0,01</p> <p>U1: 0,01- 0,1</p> <p>FV: >0,1</p> <p>Źródło danych nt. gatunku w obszarze: <i>Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).</i></p>
	Drożność szlaków migracyjnych	Utrzymanie szlaków migracyjnych bez barier, przy poziomie wskaźnika FV.	<p>Zgodnie z Gatunki zwierząt (z wyjątkiem ptaków). Poradnik ochrony siedlisk i gatunków (Adamski i in., 2004) osobniki dorosłe przebywają w środowisku morskim w strefach przybrzeżnych w odległości od 4 do 8 km od linii brzegowej. Larwy zasiedlają humusowo-piaszczyste nanosy w niezanieczyszczonych dolnych i środkowych odcinkach rzek. Spotykane również w partiach porośniętych roślinnością zanurzoną oraz wśród jej obumarłych szczątków.</p> <p>Ewentualne bariery w postaci zawiesiny i hałasu mogą wystąpić w przypadku prac związanych z odmulaniem i konserwacją szlaków żeglownych w okresie migracji gatunku</p>

2522 Ciosa <i>Peleus cultratus</i>	Populacja	Utrzymanie populacji gatunku na dotychczasowym poziomie U2.	<p>Definicje ocen parametrów/wskaźników na podstawie opublikowanej metodyki gatunków i siedlisk morskich.</p> <p>Stan U2 - Liczba osobników migrujących na tarło określona na podstawie połowu sieciami <10</p> <p>Stan U1 - Liczba osobników migrujących na tarło określona na podstawie połowu sieciami 10-20</p> <p>Stan FV - Liczba osobników migrujących na tarło określona na podstawie połowu sieciami >20</p> <p>Informacja ustna dr M. Raczyński na podstawie ustaleń z dr S. Keszki – w chwili obecnej populacja ciosa w zalewie szczecińskim nie przekracza 10 os. (przyłów 1-2 os. w kresach 3 letnich). Źródło danych nt. gatunku w obszarze: <i>Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012)</i></p>
	Siedlisko	Osiągnięcie oceny stanu siedliska U1.	<p>Zgodnie z Gatunki zwierząt (z wyjątkiem ptaków). Poradnik ochrony siedlisk i gatunków (Adamski i in., 2004) gatunek rzeczny reofilny o dużej plastyczności ekologicznej, wybiera głównie „korytową” część dużych i średnich rzek, zaołki i wysłudzone zalewy morskie o zasoleniu 5,0‰, oraz przybrzeżnych wodach mórz, także pelagiczne głębokie partie zbiorników zaporowych i duże jeziora. Nie występuje w małych rzekach.</p> <p>Definicje ocen parametrów/wskaźników na podstawie opublikowanej metodyki gatunków i siedlisk morskich.</p> <p>SI – aktualnie obowiązujący wskaźnik stanu/potencjału ekologicznego wód przejściowych i przybrzeżnych w oparciu o badania ichtiofauny dla JCWP PLTW I WB 1,</p> <p>U2 - stan słaby lub zły (za RDW)</p> <p>U1 – stan umiarkowany (za RDW)</p> <p>Źródło danych nt. gatunku w obszarze: <i>Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).</i></p>

1095 Minóg morski <i>Petromyzon marinus</i>	Względna liczebność osobników wędrujących na tarło	Utrzymanie populacji gatunku na poziomie 30-50 os.	informacja ustna dr M. Raczyński. Przy intensywnych połowach badawczych w latach 2000-2005 odławiano ok. 10-15/os. rocznie, co pozwala wywnioskować, że do utrzymania stałej populacji w obszarze potrzeba 30-50 os. W SDF błędnie wskazano populację p – osiadłą, powinna być populacja c – wędrowna Źródło danych nt. gatunku w obszarze: <i>Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla obszaru PLH320018 (UM w Szczecinie, 2012).</i>
	Drożność szlaków migracyjnych	Utrzymanie szlaków migracyjnych bez barier, przy poziomie wskaźnika FV.	Zgodnie z Gatunki zwierząt (z wyjątkiem ptaków). Poradnik ochrony siedlisk i gatunków (Adamski i in., 2004) osobniki do 40 cm przebywają w środowisku morskim w strefach przybrzeżnych oraz ujściowych partiach rzek, większe osobniki bytują w odległości od kilku do kilkudziesięciu km od linii brzegowej na głębokości do 650 m. Larwy zasiedlają zastoiskowe humusowo-piaszczyste nanosy w środkowych odcinkach rzek. informacja ustna dr M. Raczyński: w SDF błędnie wskazano populację p – osiadłą, powinna być populacja c – wędrowna. Ewentualne bariery w postaci zawiesiny i hałasu mogą wystąpić w przypadku prac związanych z odmulaniem i konserwacją szlaków żeglownych w okresie migracji gatunku

ⁱ Powierzchnie siedlisk zostały oszacowane na podstawie dostępnych, najbardziej aktualnych danych, część z nich zostanie jeszcze zweryfikowana po wykonaniu inwentaryzacji prowadzonych na potrzeby opracowywania dokumentów planistycznych dla tego obszaru.

ⁱⁱ Parametry/wskaźniki stanu ochrony, odrębne dla każdego siedliska lub gatunku, zostały oparte na podstawie wskaźników stanu zachowania zawartych w metodyce monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody, i raportów, o których mowa w art. 38 tej. ustawy.

ⁱⁱⁱ Cel ochrony uwzględnia najnowsze z dostępnych oceny stanu zachowania dla poszczególnych wskaźników, które posłużyły do określenia Przedmiotów celu ochrony.

^{iv} Dotyczy populacji rozrodznej jak i migrującej.